

หนังสือพิมพ์ “ดอกเบี๋ยธุรกิจ” ฉบับประจำวันที 26 พฤศจิกายน 2555

บทความ พิเศษ

ข้อมูลเครดิตช่วย SME ใ้ไทย

สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ธุรกิจ SME ไม่สามารถขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้ คือ การไม่มีข้อมูลแสดงความสามารถในการชำระหนี้คืนสถาบันการเงิน หลาย ๆ ประเทศจึงได้พยายามพัฒนาคลังข้อมูลด้านเครดิตของลูกค้ SME ซึ่งอาจจะเป็นงานของหน่วยงานของรัฐบาล ธนาคารกลาง หรือสถาบันการเงิน

ประโยชน์ของการมีคลังข้อมูลด้านเครดิตของลูกค้ SME มีมากมาย เช่น ช่วยให้ลูกค้สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้สะดวก รวดเร็ว ซึ่งจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญเติบโต การมีข้อมูลเครดิตจะส่งเสริมให้ SME สามารถกู้เงินเพื่อนำไปใช้ขยายธุรกิจได้ง่าย ทำให้มีเงินทุนใช้ผลิตสินค้าและบริการได้มากขึ้น และช่วยให้ระบบการเงินและระบบสถาบันการเงินมีเสถียรภาพ การอำนวยความสะดวกมีประสิทธิภาพมากขึ้น ลูกค้ที่กู้เงินไปแล้วจะไม่กลายเป็นหนี้สูญ เพราะการรู้ข้อมูลเครดิตจะช่วยป้องกันการก่อหนี้จนเกินความสามารถที่จะชำระคืน อีกทั้งยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการกู้เงินของลูกค้และลดต้นทุนของสถาบันการเงินในการวิเคราะห์สินเชื่อ รวมทั้งยังช่วยลดอัตราดอกเบี้ยจากลูกค้ที่เหมาะสมกับความเสี่ยงด้านเครดิตของลูกค้แต่ละราย ฯลฯ

การพัฒนาคลังข้อมูลเครดิตในแต่ละประเทศจะมีวิธีการแตกต่างกัน ในประเทศไทย หน่วยงานที่ทำหน้าที่ค้ประกันสินเชื่อ SME จะกำหนดให้ลูกค้ SME ทุกรายที่ต้องการให้ค้ประกันต้องส่งข้อมูลเครดิตให้ ทำให้มีคลังข้อมูลด้านเครดิตของ SME ที่สมบูรณ์ ขณะที่ประเทศมาเลเซีย ธนาคารกลางจะเป็นผู้รวบรวมข้อมูลลูกค้ที่ทุกรายที่กู้ผ่านสถาบันการเงิน จึงทำให้มีคลังข้อมูลที่ครบถ้วนช่วยให้สามารถนำไปใช้พัฒนาส่งเสริมธุรกิจ SME และวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนธนาคารโลกได้จัดอันดับการขอเครดิตได้ง่ายให้มาเลเซียเป็นอันดับ 1 มาเป็นเวลา 5 ปีติดต่อกัน

ระบบข้อมูลเครดิตของมาเลเซียที่บริหารงานโดยธนาคารกลาง เรียกว่า CCRIS ซึ่งเป็นคำย่อมาจาก Central Credit Reference Information System ระบบนี้เริ่มนำมาใช้ในเมื่อเดือนตุลาคม 2544

ทำหน้าที่เก็บข้อมูลของลูกค้ที่ทั้งดีและไม่ดีที่กู้ยืมจากสถาบันการเงิน ปัจจุบันมีข้อมูลลูกค้ 7.9 ล้านราย จำนวนบัญชีมีมากกว่า 22 ล้านบัญชี ตั้งแต่มีการจัดตั้ง CCRIS สินเชื่อได้เติบโตเฉลี่ยปีละ 8.9% และสินเชื่อด้วยคุณภาพได้ลดลงจากที่เคยสูงถึง 16.2% ในปี 2544 เหลือ 2.2% ในปัจจุบัน นับเป็นความสำเร็จที่ธนาคารกลางมาเลเซียภาคภูมิใจสามารถคุมवादไว้ได้ไม่ยอ้ยใคร

กฎหมายของมาเลเซียให้อำนาจธนาคารกลางจัดเก็บข้อมูลเครดิต และเผยแพร่ข้อมูลให้สถาบันการเงินเพื่อใช้พิจารณาให้สินเชื่อ ข้อมูลที่จัดเก็บจากลูกค้ ประกอบด้วยข้อมูลประวัติทั่วไปของผู้ขอู้เงิน ข้อมูลการขอสินเชื่อ ยอดหนี้คงค้าง ประวัติการชำระหนี้ ประวัติการดำเนินคดี ส่วนข้อมูลที่ธนาคารกลางใช้แต่ไม่เปิดเผยได้แก่ ระยะเวลาและเงื่อนไขของการกู้เงิน ข้อมูลเกี่ยวกับหลักประกัน และการันสำรองของสินเชื่อด้วยคุณภาพ เป็นต้น

สำหรับรายงานที่ได้จากระบบ CCRIS จะมีมากมาย เช่น รายงานสรุปรวมยอดสินเชื่อ รายงานสินเชื่อรายบัญชี รายงานข้อมูลลูกค้รายตัว นอกจากสถาบันการเงินจะใช้ประโยชน์ได้แล้ว ลูกค้ SME ซึ่งเป็นเจ้าของบัญชีก็สามารถตรวจสอบข้อมูลเครดิตได้โดยไม่ต้องเสียเงิน

หากลูกค้ SME ยังไม่เคยขอกู้เงินจากสถาบันการเงินก็จะมีประวัติอยู่ในระบบ CCRIS แต่มาเลเซียแก้ปัญหานี้ได้ โดยมี Credit Bureau Malaysia (CBM) ซึ่งเป็นบริษัทข้อมูลเครดิตของมาเลเซียที่จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วย SME ให้มีข้อมูลเครดิต แม้จะยังไม่ได้กู้เงินจากระบบสถาบันการเงินโดย CBM จะเก็บข้อมูลเครดิตนอกระบบสถาบันการเงิน เช่น ประวัติการจ่ายชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้การค้า การชำระเงินค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์หรือการชำระค่าผ่อนรถยนต์ เป็นต้น ซึ่งช่วยให้ SME ที่มีประวัติการเงินดีมีหลักประกันด้านชื่อเสียง ที่จะนำไปใช้ขอกู้เงินจากสถาบันการเงินได้

หากไม่สนใจประเด็นข้อนี้เห็นว่ามาเลเซียต้องการพัฒนา SME เพื่อช่วยให้ชาวมาเลเซีย หรือ ภูมิบุตร สามารถขยายธุรกิจแย่งอำนาจทางเศรษฐกิจจากชาวจีนในมาเลเซียได้แล้ว ก็ต้องยอมรับว่ารัฐบาลมาเลเซีย สามารถพัฒนาธุรกิจ SME ให้เจริญเติบโต จากการใช้อข้อมูลเครดิตได้เป็นอย่างดี จนหลายประเทศต้องไปขอเรียนรู้งานพัฒนาส่งเสริม SME จากมาเลเซีย

แต่เมื่อหันกลับมามองประเทศไทยแล้ว กว่าที่จะพัฒนาส่งเสริม SME ให้ตามทันมาเลเซียได้ คงต้องบอกว่า รออีกนาน ●